

mas, kui rummalad tullega hakkavad mängima. Monneski kohhas kulukse ka veel sedda meletumiat ebbausko liikumas ollewad, et peergo ello pitkendamisse peäle seina põllema jatakse, kui innimesed isse leiä maggama heitwad.

Monni ei tahha Lauritsa päwal tuld ütleswõtta, päwa tousust ni kaua kui päwa lojasse, sest et siis innimenne sel aastal peab tullesahjo eest hoitud ollema. Tühhi jut se, ja selge ebbaus! Mitto ütleb: Jummal piddago tuld kitsas kohhas; teine: Jummal piddago tullokest omma pihho sees, et se laiali ei lähhá! Agga üks tarä wanna sanna ütleb ka: Kui innimenne hoiab, siis Jummal hoiab ka, egga tulle Jummal jalgse appi, kui innimesse holetusse ja rummatusse läbbi kahjo on sündinud! Kõl mitto nuttab tagajärrele kibbeda silmarweega omma warra, mis tulli ärrasõnud, omma lapsokest, mis sisse jäänud; kõi mitto jääb omma ello otsani kehwaaks, egga sa enam kossuda, egga omma endise hea põlwe peäle tounma. Agga ehk

sa ka iggapäaw kes teab mitto peatäit nuttaksid, sellega sa ei joua sedda tullokest ärra kustutada, mis so holetus ja tähhelepannematta wiis on süütnud, egga sa woi sedda hirmust kahjo ärratasuda, mis so arwota meel ja teud teistegi, monnikord ühhe terwe külla peäle on saatnud! Seeb se on, mis se sanna tähhendab, mis monnes kohhas rahwa suus liikub: Tulleskurg mõnab selle järrele, kelle käest temma on wäljapeasnud!

Armas Jummal saatko isse meie Ma rahwa ellamist ja ollemisse wiisi ikka parrema korra peäle minnema, et teie ka tulleshoidmissse ja keige mu ilmalikkõ ello ja kombette polest, kuida kirri ütleb, ikka woißsite katsuda, kuida teie hästi ellate, ei mitte kui rummalad, waid kui targad.
